

ХВОЙКО (Хвойка) ВІКЕНТІЙ (1850 – 2.11. 1914) – укр. археолог. Н. у Семіні (Чехія). Закінчив комерційне училище. 1876 переїхав до Києва, працював учителем. У 1890-х захопився археологією, почав проводити розкопки. 1893–1903 досліджував Кирилівську стоянку пізнього палеоліту на Старокиївській горі в Києві. 1896 відкрив перші поселення *трипільської культури* на Київщині. Досліджував пам'ятки бронзового і ранньозалізного віків у Середньому Подніпров'ї (Пастирське та Мотронинське городища). 1899 відкрив пам'ятки *зарубинецької культури*, у 1900–01 – пам'ятки черняхівської культури; вивчав пам'ятки княжої доби на території Києва, Витичева, Чернігівщини. Був одним із засновників Київського міського музею старовини і мистецтва (тепер Національний історичний музей), в якому працював завідувачем археол. відділу. Х. активно пропагував ідею автохтонності сх. слов'ян на території Середнього Подніпров'я. На честь Х. названа одна з вулиць Києва. Найважливіші праці: «Каменный век Среднего Приднепровья» (1899), «Поля погребенный в Среднем Приднепровье» (1901), «Городища Среднего Приднепровья, их значение, древность и народность» (1905), «Древние обитатели Среднего Приднепровья и их культура в доисторические времена» (1913).

М. Пелещишин (Львів).